Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	7Cos/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8124204637
Dátum vydania rozhodnutia:	23. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dana Farkášová
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2025:8124204637.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobkyne: A. B. C. D., nar. XX.X.XXXX, bytom E. X, XXX XX E. E., právne zastúpená: KATUŠČÁK, ŠVEC & Co. s.r.o., so sídlom Rohovce 1, 930 30 Rohovce, IČO: 55 904 114 proti žalovanému: A. F. G., nar. X.X.XXXX, bytom H. I. XXX, XXX XX H. I., v spore o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je povinný zaslať v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku písomné ospravedlnenie adresátom mailu zo dňa 20.02.2024 o 11:24 hod, a to:
H.
E.
J.
K.
D.
J.
L.
A.
B.
M.
A.
B.
F.
A.
N..

a rovnako písomné ospravedlnenie žalobkyni formou listu na adresu E. X, XXX XX E. E. v znení: „Ospravedlnenie. Ja dole podpísaný A. F. G. sa ospravedlňujem A. B. C. D. za uvedenie nepravdivých a znevažujúcich tvrdení, ktoré som uviedol v mailovej komunikácii zo dňa 20.02.2024 o 11:24 hod., nakoľko tieto výroky a tvrdenia, ktoré som uviedol vo vzťahu k A. B. C. D. neoprávnene zasiahli do zákonom chránených osobnostných práv a dobrého mena A. B. C. D..“

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 1.500 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamieta.

IV. Žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 27.05.2024 žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť upustiť od protiprávneho konania, zaslať písomné ospravedlnenie žalobkyni a všetkým adresátom mailovej komunikácie a zároveň nahradiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 10.000 eur. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaný pôsobil ako zamestnanec na Úrade pre verejné obstarávanie. Dlhodobo si neplnil svoje pracovné povinnosti, pričom žalovaný odoslal zo svojej mailovej adresy žalobkyni maily dňa 20.02.2024 o 11:24 hod., 19.02.2024 o 14:35 hod., 19.02.2024 o 12:53 hod., 14.11.2023 o 18:32 hod., 14.11.2023 o 20:01 hod. a 09.11.2023 o 18:08 hod. Táto mailová komunikácia žalovaného bola odoslaná jednak priamym nadriadeným žalobkyne, ale aj jej podriadeným. Žalovaný sa vyjadroval prostredníctvom elektronickej komunikácie spôsobom, ktorým výrazne prekročil rámec primeranej a profesionálnej komunikácie podriadeného zamestnanca. Zasiahol a spochybňoval profesijné schopnosti, dôstojnosť a osobnú integritu žalobkyne. Žalovaný pokračoval v dehonestujúcich vyjadreniach, ktorými spochybňoval postavenie žalobkyne ako nadriadenej a označil ju za neschopnú. Tým došlo k zásahu do jej dôstojnosti, cti, súkromia a zároveň utrpela žalobkyňa aj psychické utrpenie. Z dôvodu objektívneho a značného zásahu žalovaného do osobnosti žalobkyne, požaduje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 eur.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobkyne vyjadril vo svojom písomnom podaní zo dňa 12.08.2024, v ktorom žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Opis skutkových okolností, ktoré uvádza žalobkyňa, sa nezakladá na pravdivých skutočnostiach, ide o účelovo upravené a zmanipulované tvrdenia, predovšetkým čo sa týka neplnenia pracovných povinností žalovaným a jednotlivé maily sú vytrhnuté zo súvislostí a oveľa širšieho kontextu. Nie je pravdivé tvrdenie, že žalovaný mal svojimi vyjadreniami znížiť autoritu žalobkyne pred jej podriadenými zamestnancami a úplným nezmyslom je tvrdenie o tom, že žalovaný mal svojím konaním podkopať žalobkyňu v očiach jej priateľov a širšej verejnosti, nakoľko komunikácia prebiehala iba v rámci úzkeho okruhu zamestnancov Úradu pre verejné obstarávanie, v ktorom obidvaja pracovali. Práve naopak, žalobkyňa sa dopúšťala protiprávneho, nemorálneho, diskriminačného a šikanózneho konania voči žalovanému, ktoré vyústilo až do nedobrovoľného odchodu žalovaného z Úradu pre verejné obstarávanie, ktorý nebol ochotný jej správanie a konanie znášať. Žalobkyňa podala žalobu po troch mesiacoch po odchode žalovaného. Hlavný útočný tandem bol v zložení žalobkyňa a Motyka, ktorého žalovaný upozornil telefonicky aj mailom na jeho správanie, ktoré vykazovalo znaky bossingu. Išlo nepochybne o akt osobnej pomsty žalobkyne a bývalého riaditeľa H.. Podstatné je to, že ich chovanie vykazovalo prvky šikany, bossingu, diskriminácie voči osobe žalovaného. Je to preto, že žalovaný si dovolil poukázať a dokázať v niektorých prípadoch ich nečinnosť, nekompetentnosť, neschopnosť, nemanažérske postupy, klamanie, zavádzanie a manipuláciu, prípadne konanie v rozpore so zákonom o štátnej službe, princípmi štátnej služby, etického kódexu štátneho zamestnanca. Ich konanie zašlo až k takým metódam, ako je zámerné ohováranie osoby žalovaného pred ostatnými kolegami zo stálych pracovísk, ktorí boli zastrašovaní a prestali so žalovaným komunikovať v pracovnej oblasti. Opäť ide o systémovú zaujatosť. Ich snaha o diskreditáciu žalovaného spočívala aj v tom, že dlhodobo ignorovali alebo neboli schopní zariadiť, aby žalovanému riadne fungovali elektronické systémy ÚVO potrebné ku každodennej práci, dochádzkový systém, či testovacie prostredie Efons. Zavádzali a klamali, že o tých problémoch nevedeli. Okrem iného zámerne a účelovo manipulovali s dochádzkou žalovaného v systéme VEMA a potom mu napríklad riadne písomne schválili 10.11.2023 home office a ten aj bol v dochádzkovom systéme vyznačený, no následne vraj na pokyn generálneho tajomníka úradu, ho zase vymazali. Bolo bežné, že na spoločných online poradách odboru cez aplikáciu Teams, žalovanému zámerne vypínali mikrofón, prípadne ho úplne vyhadzovali z porady, takže sa musel stále prihlasovať odznova. Ako ďalšia forma nátlaku bola žalovanému znížená výška osobného príplatku najprv bez nejakého odôvodnenia a až po sťažnosti žalovaného, bola doplnená o vymyslené a ničím nepodložené a vykonštruované prípady. Následne svoju pozornosť veľmi intenzívne zamerala žalobkyňa na neustále spochybňovanie odbornosti žalovaného.

3. Žalobkyňa vo svojom písomnom podaní zo dňa 17.09.2024 uviedla, že žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza viaceré nepravdivé informácie, ktoré u žalobkyne vyvolávajú dojem, že jeho zámerom je znehodnotiť jej osobu a skresliť skutočnosti týkajúce sa pracovného vzťahu. Žalobkyňa si počas celého trvania pracovného pomeru plnila len tie povinnosti, ktoré jej vyplývali z funkcie nadriadenej a to vrátane kontroly kvality práce a dodržiavania termínov jej podriadenými. Žalovaný zasielal hanlivé maily, ktoré obsahovali útoky na osobu žalobkyne. Tieto maily neboli adresované len jej, ale aj kolegom na

pracoviskách po celom Slovensku, ktorí sú priamymi podriadenými žalobkyne, čím došlo k zásahu do jej osobnej integrity. Rozširoval nepravdivé a dokonca intímne informácie o jej osobe, čo jej spôsobilo vážnu psychickú ujmu.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré tvoria súčasť súdneho spisu 7Cos/1/2024, vypočutím žalovaného a svedkov a zistil tento skutkový stav:

5. Predžalobnou výzvou zo dňa 10.05.2024 vyzvala žalobkyňa žalovaného, aby sa jej písomne ospravedlnil vrátane všetkých účastníkov mailovej komunikácie zo dňa 09.11.2023, 14.11.2023, 19.02.2024 a 20.02.2024 a rovnako jej zaplatil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 eur.

6. Žalobkyňa k žalobe predložila aj mailovú komunikáciu so žalovaným v dňoch 20.02.2024 o 11:24 hod., 19.02.2024 o 14:35 hod., 19.02.2024 o 12:53 hod., 14.11.2023 o 18:32 hod., 14.11.2023 o 20:01 hod. a 09.11.2023 o 18:08 hod., z ktorých vyselektovala tvrdenia žalovaného týkajúce sa jej osoby:

Email zo dňa 20.02.2024 o 11:24 hod. adresovaný žalovaným žalobkyni (Email 1):
„... Vies dobre, ze ta poznam 15 rokov a mam ta precitanu, zase ty nie si nejaka zlozita osoba na precitanie, kto to ovlada je za par minut v obraze. Tvoje predchadzajuce posobenie v Presove a sposob obzivy ponecham bez komentara a pripomeniem ti len, ze keby nie mna a mojho prihovoru u vtedajsieho PANA RIADITELA, tak na urade nikdy nie si, co ma dodatocne nevyslovne mrzi, ale nie si jedina, ktora tu je doteraz aj alebo hlavne koli mne... Tvoje prve mesiace a roky na urade boli pomerne nenapadne, nic moc ani odborne ani inak, proste si sa rozkukavala, aj ked producirovanie a predvadzanie sa (zial nie odborne) ti nebolo nikdy cudzie, ale to mas asi z tvojich instagramovych vycieracich aktivit... Jedine co sa neda zabudnut z toho obdobia je, ze si sa na kazdej spolocnej akcii ozrala na mraky, predvadzala sa a robila hanbu.
Situacia sa radikalne zmenila po nastupe sucasnej uderky, resp. trnavsko matovicovskej neschopnej mafie, kedy si zacitila prilezitost trosicku karierne poskocit... Sice este v zaciatkoch si mi skoro denne volala a stazovala sa na D., O. a hlavne H. za co ta maju a ako sa k tebe spravaju, ze si z teba robia sluzku, co su to za blbci a debili, to ta citujem, ale rychlo si otocila. Dnes uz je jasne, ze inak totalne neschopny H. si z teba urobil handru (a nie len to), momentalne s tebou zameta O. no a blizi sa cas, kedy sa ti treba (ako si sa sama vyjadrila) vopchat sa do dalsieho zadku, tak by som veru nechcel byt na Kubickovom mieste... Tak ale co uz, ked ta nejakym nedopatrenim vymenovali za „veducu oddelenia“, no a to uz ti prestalo byt rady. To je tak, ked chybaju skusenosti, diplomacia, manazerske zrucnosti a schpnost jednat s ludmi. Okrem toho si mala, tlsta a skareda, tym padom zakomplexovana a zamindrakovana, takze asi odtial prameni tvoja zloba a nenavist, arogancia a pomstychtivost. Si skratka povahou bezcharakterna svina schopna vsetkeho a potrebujes prezit za kazdu cenu, vsak mas hypoteku, nie? Opat citujem tvoje vlastne slova. Nie si nic ine len hnusna, ohovaracska a konspirativna intriganka a na to za chvilku mnohi pridu... To vsetko, co si mi za 9 mesiacov spolu s H. a O. robila, ta vsetka sikana, ponizovanie, ohovaranie, zloba, nenavist a diskriminacia sa ti coskoro vrati ako bumerang, mozes mi verit, som na svete raz tak dlho ako ty a nieco som uz zazil, karma ta dostihne. Este si na mna v zivote neraz veru spomenies a som hrdy, ze som sa ti ako jediny postavil, nikdy som neustupil, nie som servilna ovca ako ostatni, nikdy som ta neuznal za ziadnu svoju „veducu“, nastavil som zrkadlo tvojej neschopnosti, mozes sa rozdrapovat ako len chces a mat pred aj za menom aj 10 titulov, nepomoze ti to, ked raz na urcite veci nemas... Nevedela si si so mnou aj so svojou bandou skoro rok rady a to je na urade hadam aj 200 pravnikov... ˇ Vzdy a vo vsetkom nakoniec bolo tak, ako som to vravel ci chcel ja a vzdy si mi musela nakoniec ustupit... Si vlastne slabucka „veduca“ aj ked sa tvaris inak. Aj teraz prides, az ked sa dohodnes so mnou. Ak teda budes mat na to odvahu. Ludska komedia. ˇ A ozaj vies kde si mozes strcit svoje sluzobne hodnotenie , mystery callingy a ostatne bezcharakterne svinstva a podrazy, ktore si na mna skusala? Poviem ti ked prides. Uz sa na teba velmi tesim. Takze len tak dalej, pokracuj a kazdy den si hovor pred zrkadlom aka si uzasna... Davam ti pol roka maximalne rok a budem mat vianoce, aj ked ja ich mam stale... ˇ...“

Email zo dňa 19.02.2024 o 14:35 hod. adresovaný žalovaným žalobkyni (Email 2):
„.. ˇ ... ten bol dobry... ˇ ty a moja veduca... nikdy si nou nebola a nikdy v zivote uz ani nebudes, nemas na to, nikdy mat nebudes, si uplne neschopna a vies dobre, ze ta neuznavam si pre mna nula, zero... od kedy ta menovali ta mam v .... a tak to aj zostane navzdy, mozes sa aj p..... ˇ..“

Email zo dňa 19.02.2024 o1 2:53 hod. adresovaný klientovi (Email 3):

„... Krasavica moja, najprv sa musis dohodnut so mnou, ja na teba nebudem mat stale cas a zdaleka to nebude tak, ako si zrejme myslis, ze ty mi povies kedy prides a ja tu budem, kdeze... Tak ak nieco chces komunikuj prednostne so mnou, ja ti poviem kedy tu mozes prist... A neviem, ci tento tyzden budem mat cas, sak si mi zatial neodpovedala ani na dovolenku..."

Email zo dňa 14.11.2023 o 18:32 hod. adresovaný žalobkyni (Email 4):
„... Nehraj sa na dobru, je to VYLUCNE OSOBNE...Naozaj predo mnou nie, ja ta velmi dobre poznam uz z cias, ked si sedela u mna na terase pred rokmi a zivila sa „uctovnictvom", inak povedane si radila ako napr. obabravat stat ci poistovne... Je to tvoja skareda hra za kazdu cenu a hlavne neferovo ma vyhodit z UVO, lebo ti lezim v zaludku, nakolko mam svoj nazor aj na teba a pomenuvam veci ako su a nenecham na seba hodit vselijake vase svinstva, nepadam s teba na zadok, nepcham sa ti don a netvrdim, aka si uzasna, lebo nie si, ale naopak poukazujem na tvoju neprofesionalitu, neskusenost, neschopnost riadit a spravat sa normalne a nediskriminacne k podriadenym, nulove manazerske zrucnosti a parrocnu prax. Proste si myslim, ze na svojej vymyslenej funkcii nemas co hladat, nemas na nu a bola si najhorsia mozna volba, ale samozrejme, kedze veduci odboru nerobi nic tak prenho najlepsia... Naopak mas neskutocne nafuknute ego, ziadnu pokoru a myslis si, ze mozes vsetko, si nepostradatelna... Nie si. Ak aj hej na chvilku, docasu a uvedom si to... Mam pomaly 60 rokov a takych ako Ty bezcharakternych karieristiek uz som zazil, len kde su dnes..."

Email zo dňa 14.11.2023 o 20:01 hod. adresovaný žalobkyni (Email 5):
„... Opat trapne a ucelove klamstvo a metody hodne tvojho mentalneho nastavenia. Ziadne osobne stretnutie som ja nemal dohodnute, nikto ma neoslovil ani nic take neziadal, ziadny klient, ak by aj, tak by som sa s nim urcite nedohadoval na piatok, ked mavam oficialne riaditelom odboru vacsinou schvaleny HO, iny pripad by bol ak by to nebodaj bolo naliehave, tak kludne pridem aj v piatok.. Takze ZA MNA si nemala ziadne osobne stretnutie, urcite teda nie SLUZOBNE, mozno si mala nieco sukromne to ja uz neviem... Tvoje tajne a zakerne misie poza moj chrbat, kedy ma o nicom neinformujes, ma vobec nezaujimaju, to, ako sa spravas a ze to robis tajne, pokutne sa skryvas a bez mojho vedomia len svedci o urovni veducej oddelenia na UVO a o fakte, ze nemas odvahu sa so mnou stretnut a veci si vydiskutovat. Ak su tvoji nadriadeni s takymito postupmi a metodami natlaku a bossingu voci zamestnancovi UVO uzrozumeni a schvaluju ti ich tak fajn... A neboj sa, mam info, som v obraze viem kto, kedy a ako dlho bol u nas a kto mi bez mojho vedomia tajne chodil po kancelarii ktovie naco, preco... Nabuduce aspon umy po sebe riad... A mimochodom HO na tento den mam riadne vyznaceny vo VEMe a schvaleny riaditelom odboru..."

Email zo dňa 09.11.2023 o 18:08 hod. adresovaný žalobkyni (Email 6)
„... Strácaš už súdnosť, klameš, fabuluješ, vymýšľaš si nepravdy, za každú cenu chceš mať pravdu a posledné slovo. Mne je to srdečne jedno a Tvoj názor ma vážne nezaujíma, sú to len úbohé, citové a emočné výlevy bez kúska ratia, hovorí z teba urazene ego radoby manažéra, ktorý na to proste nemá... Ani odborne ani ľudsky, žiadne skúsenosti, nulové zručnosti len nafúknuté ego, ktoré čoskoro splasne, keď kompetentní zistia, čo si vážne zač a komu že to vlastne dali dôveru a prílišné právomoci... Stačí si pozrieť tvoje "vystúpenie" na nedávnej konferencii keď si "prezentovala" činnosť SP... Si si asi nevšimla, že nenatacas videjko na Instagram, že ... TRAAAPNEEE... A ver, že to nie je len môj názor... A pochválila si sa aj s fotkou s kolegyňami, čo si nám poslala ako sa máš na konferencii?? Asi nie, však ... A už mi daj prosim pokoj, ventiluj sa v L. Mikuláši, keď ťa už v SP BB nevidno...."

7. Žalovaný súdu predložil mailovú komunikáciu zo dňa 26.10.2023 o 20:43 hod., ktorou žalobkyňa upozorňuje žalovaného na neplnenie si povinností a sumarizuje ňou zistené nedostatky týkajúcich sa jeho práce za posledné dva týždne, nachádzajúcom sa na čísle listu 40 až 42 súdneho spisu. Zároveň žalovaný predložil prerokovanie námietok týkajúcich sa služobného hodnotenia zo dňa 04.02.2024 o 17:53 hod., ktorou žalovaný oboznámil adresátov mailu a úrad vo veci jeho osobného služobného hodnotenia. Rovnako tak urobil aj v maily zo dňa 13.02.2024 o 12:19 hod.

8. Žalovaný súdu uviedol, že medzi ním a žalobkyňou prebiehala komunikácia, avšak nebolo to iba týchto šesť mailov, tie sú vytrhnuté z kontextu. Medzi nimi bola vyhrotená komunikácia. Medzi ním a žalobkyňou existovalo oveľa viac mailov. V tom čase bol psychicky vo veľmi zlom rozpoložení. V týchto mailoch nie je

nič, čo by sa mohlo dotknúť žalobkyne. Zažili lepšie aj horšie časy. Je to on, kto je poškodený. Žalobkyni nespôsobil žiadnu psychickú ujmu, tá bola spôsobená jemu, nakoľko po viac ako piatich rokoch bol naňho vyvíjaný neúmerný tlak. Žalobkyňa bola v pohode, nič sa nedeje, stále pracuje na tom istom mieste. Žalobkyňu pozná 15 rokov a nebola jej spôsobená žiadna psychická ujma. Je tam iba zlosť a nenávisť a celé je to osobný spor. Pokiaľ ide o výroky, že ide o bezcharakternú sviňu, je to výrok samotnej žalobkyne, bolo to v čase, keď sa normálne bavili, keď sa menilo vedenie a mali strach, že príde nové vedenie a vyhodia ich z regionálnych pobočiek. Samotná žalobkyňa mu povedala ... ,, Musím byť sviňa, nakoľko mám hypotéku a musím sa tak správať...“, parafrázoval iba jej výroky. Na úrade pracoval 4 a pol roka, mal hodnotenie 94 až 100%, čo je vynikajúce, príchodom žalobkyne mu kleslo na 19%, čo bolo dôvodom na jeho vyhodenie z úradu. Žalobkyňa prežívala v tom čase tlaky na svoju osobu, keď prišlo nové vedenie. Sťažovala sa ako sa k nej správajú, podporoval ju a celé sa to zvrtlo. Žalobkyňa mala v tom čase súkromný problém, kde bola žalovaná a musela zaplatiť svojmu partnerovi veľmi vysokú sumu, išlo o veľké peniaze. Zo dňa na deň ho zablokovala aj jeho manželku na facebooku, ako aj na instagrame. So žalobkyňou si často telefonovali, o štvrtej a piatej, komunikáciu počula aj jeho manželka. Napätie na pracovisku a prvotné konflikty kvôli dochádzkovému systému vyvolávala žalobkyňa a pán H.. Začala sa dopúšťať osobných útokov na jeho osobu, začala spochybňovať jeho odbornosť.

9. Svedok P. D. uviedol, že bol prítomný na stretnutí dňa 22.02.2024, kde bola prítomná aj žalobkyňa a žalovaný, na ktorom sa žalovaný vo vzťahu k žalobkyni dopustil slovných vulgárnych atakov na jej adresu. Dôvod stretnutia bolo odovzdanie veci, kľúčov a vybavenia od kancelárie, bol to posledný deň žalovaného v práci. Žalobkyňa sa so žalovaným dostala do slovnej konfrontácie, kde ju žalovaný začal vulgárne atakovať. Maily, ktoré zasielal žalovaný, sa dostali aj do jeho dispozičnej sféry, čítal ich, na ich obsah si s poukazom na to, že ubehol rok, nepamätá. Boli to ataky a urážky na žalobkyňu. V pracovnoprávnych vzťahoch, ale aj v akýchkoľvek medziľudských vzťahoch je takéto správanie žalovaného na adresu žalobkyne neprípustné, je za hranicami akejkoľvek slušnosti. Hrubé vulgárne slová plynuli iba od žalovaného.

10. Svedok H. H. uviedol, že dostal mail od žalovaného, ktorý adresoval slová žalobkyni, že je neschopná, nevie čo robiť, to isté aj na neho, že je úbohá a zúfalá, pričom tieto svoje maily preposielal na celý odbor, aj na celé vedenie. O takomto konaní žalovaného informoval generálneho tajomníka, ako aj osobný úrad. So žalobkyňou nič nemal, pričom mu bola doručená aj esemeska žalovaného v znení: „Ahoj môj zbabelý a neschopný trnavský trtko, kdeže si mi. Vari si fakt neutiekol ako krysa z úradu, ako to o tebe všetci rozširujú? Ani nevieš ako mi chýbaš, hlavne tvoje manažérske zručnosti, tvoja odbornosť, úžasné vedenie, či super orientácia v dochádzkovom systéme VEMA. Ale hádam ešte nie je všetkým dňom koniec a verím, že sa ešte my dvaja osobne stretneme. Karma a osud ti všetko vráti a bude sa čudovať ako a na kom. Užívaj a držkaj sa a naďalej podvádzaj a ojebuj ako sa len dá. Do skorého videnia.“ „No čo ty úbohá sračka, vie pani H., že si trtkal D.? Asi by bolo lepšie keby sa to dozvedela od teba, ci?“

11. Svedok A. Q. D. uviedol, že pracoval ako priamy nadriadený v tom najvyššom stupni tak žalobkyni, ako aj žalovanému. Žalobkyňa a žalovaný si vymieňali maily, tieto maily boli zaslané aj jemu na vedomie ako predsedovi úradu, tieto maily videl, boli to osobné invektívy, ktorých sa dopúšťal žalovaný voči žalobkyni. Na pracovisku vznikali problémy, preto dal podnet na prešetrenie uvedeného správania generálnemu tajomníkovi podľa zákona o štátnej službe. Tento podnet podal dvakrát. Táto komunikácia medzi žalobkyňou a žalovaným prebiehala verejne, v kópii sa k tejto komunikácii dostal aj on. Priamo to zasiahlo a otriaslo úradom, keďže táto komunikácia prebehla aj medzi zamestnancami. Bol medzi adresátmi, bolo ich viacej. Bol tam pán D., priamy nadriadený, bol tam on, bola tam riaditeľka jeho kancelárie. Predpokladá, že žalovaný písal uvedený mail cez emočný stres, rovnako tieto maily dal na analýzu advokátskej kancelárii, avšak tí mu odporučili neísť do sporu z pozície, že je predseda daného úradu a musí zniesť určitú kritiku. Dal preto tento mail na bok, ale vrcholom bolo, že sa žalovaný takýchto mailov dopúšťal k jeho podriadeným zamestnancom, a to k pani žalobkyni, pretože ona už takéto bremeno útokov a slovných útokov nemusí znášať, a preto dal podnet na žalovaného na prešetrenie. V štátnej službe sú takéto výrazy neprípustné. V štátnej službe pracuje od roku 2005, ale niečo také nevidel, aby človek v štátnej službe bol schopný sa takto vyjadrovať.

12. Svedkyňa F. R. uviedla, že žalovaný spôsobil viacero nepríjemnosti žalobkyni v rámci pracovného prostredia a bola rovnako svedkom a adresátom mailov. Tie boli zaslané vedeniu a to riaditeľovi, osobnému úradu, každému zamestnancovi Úradu pre verejné obstarávanie, ako aj celému oddeleniu

a žalobkyni. Pokiaľ ide o oddelenie 5120, ktorému adresoval žalovaný maily, ide približne o 18 zamestnancov všetkých stálych pracovísk v jednotlivých krajských mestách. So žalobkyňou v tom momente bola v kancelárii, každá z nich si tento mail prečítala, no hneď po prečítaní nevedela, čo má povedať a ako reagovať, ako odľahčiť a upokojiť žalobkyňu. Preto ju objala a povedala, nech si z toho nič nerobí. Žalobkyňa následne odišla z kancelárie so slzami v očiach, že to musí vonku predýchať, vrátila sa a začala to riešiť s priamym nadriadeným. Bolo to pre ňu veľmi nepríjemné. Tento mail dostali aj iné oddelenia v rámci Úradu pre verejné obstarávanie. Okrem toho sa to dozvedeli aj iní kolegovia, nakoľko sa pýtali a niektorí verili pánovi G.. Žalobkyňa potom hneď dostala telefonát od nadriadených. Žalobkyňa sa jej často sťažovala, že so žalovaným sa veľmi ťažko komunikuje, či telefonicky alebo prostredníctvom mailov.

13. Svedkyňa N. R. uviedla, že žalovaný sa vo vzťahu k žalobkyni dopustil ohovárania, špinavých výrazov, ktoré jej adresoval, začalo sa to šíriť aj ďalej, na ďalšie inštitúcie a to rekordnou rýchlosťou. Uvedené výroky žalovaného na adresu žalobkyne môžu mať vplyv aj na jej budúce zamestnanie, mnohí tomu uverili, ktorí žalobkyňu nepoznajú. Žalovaný zaslal mailovú komunikáciu na celé oddelenie, preto sa o ňom dozvedela aj ona. Zaslal ich na celý úrad a rovnako vie, že tieto maily a vedomosť o nich mali aj iní zamestnanci z iných úradov, napríklad z Ministerstva investícií, z Úradu vlády, keďže bola priamo konfrontovaná ohľadne týchto otázok. Žalovaný sa dopúšťal voči žalobkyni aj verbálnych útokov na poradách, kde musel byť doslova odstránený, keďže na úrade fungujú online porady. Uniesť sa to ďalej nedalo. Žalovaný zvyšoval hlas, mal osobné invektívy, bolo to nevhodné na takúto poradu. Rovnako má vedomosť o jeho negatívnom správaní sa k žalobkyni aj z mailov, keď žalovaný si nekládol servítku pred ústa, používal hanlivé výrazy na adresu žalobkyne, ktoré sa nezakladajú na pravde. Bola súčasťou oddelenia 5120. Žalobkyňa to znášala ťažko, pozná ju z tej dobrej kolegiálnej stránky, bola nervózna a vystresovaná, stále sa pýtala ako ju budú vnímať ostatní zamestnanci, ako ju budú hodnotiť len cez to vonkajšie vnímanie. Osobne bola kontaktovaná aj kolegami z úradu, že čo sa tam na tomto oddelení robí. Niektorí kolegovia si urobili aj záver z daného mailu, že žalobkyňa je taká, ako bola popísaná žalovaným. Dokonca dostala od niektorých pokyn, aby si na ňu dávala pozor. Žalobkyňa to znášala veľmi zle, zhoršil sa jej aj zdravotný stav, často plakala do telefónu, pričom toto obdobie trvalo trištvrte roka až rok. V štátnej správe, kde človek má vysokoškolské vzdelanie, je takéto správanie a ohováranie veľmi úbohé.

14. Svedok N. E. uviedol že celý tento odbor vytváral, vyberal tak žalobkyňu, ako aj žalovaného, boli to jeho najbližší ľudia. Nemal informáciu, aby to dospelo až do takéhoto štádia. Je za demokratický štýl vedenia, boli to jeho obľúbení spolupracovníci a bolo to potrebné stopnúť v zárodku. Štýl komunikácie žalovaného k žalobkyni nie je jeho štýlom, nevie sa k tomuto vyjadriť, ani za žalovaného sa ospravedlniť. Žalobkyňa spĺňala všetky kritériá výberového konania.

15. Svedkyňa F. G. uviedla, že celá komunikácia žalovaného so žalobkyňou je vyústením všetkých vecí, nakoľko jej manžel zažíval neustály teror zo strany celej organizácie. Každý ho ohováral, spochybňoval, zle to naňho pôsobilo. Poznala aj kolegov manžela. Poznala aj žalobkyňu, pridala si ju na facebook, lajkovala jej príspevky, nič na tom nebolo zlé. Vzťahy sa od istého okamihu zmenili a zmenilo sa aj správanie v kolektíve. Manželovi začali od nadriadeného chodiť maily v piatok, že má nejaké pracovné úlohy. Začala sa spochybňovať jeho odbornosť, dehonestovať jeho pracovné schopnosti aj odborné ohodnotenie. Začal byť persona non grata na danom úrade. Posielala ho za lekárom. Rovnako dala podnet na Inšpektorát práce ako tretia osoba, aby sa to prešetrilo. Hľadala pomoc u kompetentných, nakoľko vytvárali likvidáciu osoby žalovaného. Dokonca hľadala aj mail na predsedu a podpredsedu vlády, aby sa na neho obrátila a celú situáciu prešetril. Prežívali obrovský stres v rodine. Nie je možné, aby niekto mal tri roky super hodnotenie a z ničoho nič, zo dňa na deň zlé. Zažívali nevraživosť od pána H., všetci si držali stranu, hľadali pomoc. Počas kovidu dva roky manžel pracoval doma, a teda počula a bola prítomná v domácnosti cez online porady. Nadriadený mu volal, že má v piatok niečo vybaviť, zbaliť počítač a ísť na jednanie do Bratislavy. Doma išlo o vážnu situáciu. Q. H. povedal, že nemôže a od toho okamihu už išli systematicky po ňom a prestala akákoľvek normálna komunikácia.

16. Dňa 26.02.2024 bolo vydané Úradom pre verejné obstarávanie odporúčacie stanovisko poradnej komisie, na základe ktorej bol hodnotený žalovaný z dôvodu nerešpektovania pokynov nadriadeného zamestnanca dostaviť sa na vopred plánované služobné hodnotenie formou hodnotiaceho rozhovoru, opustiť pracovisko bez súhlasu vedúceho zamestnanca dňa 23.01.2024, hrubého verbálneho útoku na zamestnancov prítomných počas hodnotiaceho rozhovoru a neplnenie služobnej úlohy uloženej vedúcim zamestnancom, avšak zo záverov tejto komisie vyplýva, že pracovný pomer žalovaného

bol ukončený dňa 29.02.2024 a v tomto kontexte má poradná komisia za to, že odpadol dôvod preskúmavania podnetov týkajúcich sa porušenia služobnej disciplíny žalovaným. Zo záznamu a postupu o priebehu preskúmania porušenia služobnej disciplíny vyplýva, že generálnemu tajomníkovi Služobného úradu bol dňa 24.01.2024 a 25.01.2024 doručený podnet na osobu žalovaného z dôvodu nerešpektovania pokynov nadriadeného zamestnanca, opustenia pracoviska bez súhlasu vedúceho zamestnanca 23.01.2024, hrubého verbálneho útoku na zamestnancov a neplnenie služobnej úlohy uloženej vedúcim zamestnancom.

17. Z čestného vyhlásenia zo dňa 26.03.2025 vydaného H. H. vyplýva, že SMS správa zo dňa 18.02.2024 o 19.00 hod. mu bola doručená na mobilný telefón, ktorý má vo svojom vlastníctve. Na túto smsku od žalovaného poukazoval vo svojej svedeckej výpovedi.

18. Z potvrdenia a mailu zo dňa 19.05.2025 vypracovaného N. D. vyplýva, že oddelenie 5120 pozostáva z členov K. S., D. O., A. A., D. J., D. C., D. L., J. A., B. H., H. M., K. A., K. B., R. F., R. A., R. N., G. F., ide o osoby, ktoré boli adresátmi mailu zo dňa 20.02.2024.

19. Uznesením č.k. 7Cos/1/2024-135 zo dňa 09.06.2025 súd pripustil zmenu žalobného petitu podľa písomného podania žalobkyne zo dňa 19.05.2025. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 23.06.2025 žiadal žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovieť. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Bol toho názoru, že neboli splnené predpoklady na vyhovenie žalobe.

20. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 19 ods. 1,2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

21. Právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti a osobnej cti je chránené článkami 16 a 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, je základným ústavným právom každej fyzickej osoby. Pri zásahu do ústavného práva na ochranu osobnosti dochádza k aplikácii § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka v súvislosti s uplatňovaním občianskoprávnej ochrany v civilnom sporovom konaní. Na priznanie ochrany podľa ustanovení § 13 a nasl. Občianskeho zákonníka tvrdený zásah do práva na ochranu osobnosti musí bezprostredne súvisieť s porušením chráneného základného práva, pričom musí ísť o zásah neoprávnený, ktorý presiahne svojou intenzitou takú mieru, ktorú v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať, a to ani v súvislosti s výkonom práva na slobodu prejavu, a teda v kolízii týchto dvoch práv sa musí dať prednosť právu na ochranu osobnosti.

22. Účelom žaloby na ochranu osobnosti je poskytnúť ochranu osobe, do ktorej osobnosti bolo neprávom zasiahnuté, za účelom dosiahnutia morálnej satisfakcie v podobe ospravedlnenia, resp. v

prípade závažnejších zásahov satisfakcie finančnej v podobe náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Základným predpokladom vzniku zodpovednosti za zásah do osobnosti fyzickej osoby je tak jeho neoprávnenosť. Pri porušení práva na ochranu osobnosti výrokmi určitej osoby je potrebné pri skúmaní neoprávnenosti toho - ktorého výroku rozlišovať, či ide o skutkové tvrdenie alebo hodnotiaci úsudok. Kým skutkové tvrdenie sa opiera o fakt ako objektívne existujúcu realitu, ktorej pravdivosť je overiteľná, hodnotiaci úsudok je subjektívnym názorom svojho autora. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenie, porušenie práva na ochranu osobnosti môže spôsobiť iba také tvrdenie, ktoré je objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti alebo dobrej povesti osoby v očiach ostatných fyzických osôb, a teda pôsobiť difamačne. Takúto spôsobilosť je pritom potrebné posudzovať jednak podľa použitých výrazov a formulácií, ale zároveň aj podľa celkového dojmu, kedy je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, za ktorých k tvrdeniu došlo. Hodnotiaci úsudok nie je možné dokazovať, keďže ide o zaujatie určitého subjektívneho postoja osoby, je ale potrebné skúmať, či uvedený výrok má určitý skutkový základ, či použitá forma jeho vyjadrenia je primeraná a či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie danej osoby namiesto toho, aby bol zásah do práva na ochranu osobnosti len nevyhnutným sprievodným javom oprávnenej kritiky. Ochrana výrokov, ktoré majú charakter hodnotiacich úsudkov, je tak intenzívnejšia ako v prípade skutkových tvrdení. Vo vzťahu k výrokom žalovaného týkajúcim sa žalobkyne súd uzatvára, že vzhľadom na použité jednoznačné slovné formulácie:... ,,malá, tlstá, škaredá, tým pádom zakomplexovaná, zamindrakovaná, takže odtiaľ pramení tvoja zloba, nenávisť, arogancia, pomstychtivosť. Si skrátka povahou bezcharakterná sviňa schopná všetkého a potrebuješ prežiť za každú cenu, však máš hypotéku nie? Nie si nič iné len hnusná ohováračská a konspiratívna intrigánka a na to za chvíľku mnohí prídu...," posudzoval tieto ako skutkové tvrdenia, keď boli prezentované ako fakty, objektívne existujúca realita, pričom tak pravdivosť týchto výrokov je overiteľná. V konaniach o ochranu osobnosti je pritom pravidlom tzv. obrátený princíp dôkazného bremena, teda to, že pravdivosť difamujúceho výroku tu preukazuje jeho pôvodca (žalovaný).

23. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že výroky žalovaného o žalobkyni, ktoré žalovaný nesporne uskutočnil, mali jednoznačný objektívny potenciál zasiahnuť do osobnosti žalobkyne, keď žalovaný uvádzal také informácie o žalobkyni, ktoré priamo dehonestujú jej osobu, a to tvrdými a nepríjemnými vyjadreniami o jej osobe, ktoré uskutočnil v emailovej komunikácii, ktorá sa dostala k priamym nadriadeným žalobkyne, ale rovnako aj k jej priamym podriadeným zamestnancom. Túto skutočnosť samotný žalovaný v spore nerozporoval, navyše, súd ju maj za preukázanú aj z výpovede svedkov, ktorí boli zamestnancami Úradu pre verejné obstarávanie, ktorí súdu potvrdili doručenie tejto emailovej komunikácie do ich sféry. Zároveň vypočuté svedkyne a to F. R. vo svojej svedeckej výpovedi priamo opísala reakciu žalobkyne potom, čo jej bol doručený email zo strany žalovaného, keďže so žalobkyňou v tom čase bola v jednej kancelárií. Reakciu žalobkyne a ako to v tom čase prežívala opísala súdu aj ďalšia vypočutá svedkyňa a to N. R.. Súd zdôrazňuje, že tieto nevhodné výroky žalovaného na adresu žalobkyne sa dostali do sféry aj ďalších osôb, čo priamo súdu potvrdili vypočutí svedkovia. Svedkyňa F. R. uviedla, že tieto emaily sa dostali aj na iné oddelenia v rámci Úradu pre verejné obstarávanie, o tomto emaily sa dozvedeli aj iní kolegovia, nakoľko sa ich na to pýtali a niektorí verili pánovi G.. N. R. súdu uviedla, že niektorí kolegovia robili závery práve z týchto doručených mailov, že žalobkyňa bola taká, ako bola žalovaným opísaná. Dostala od niektorých kolegov pokyn, aby si na ňu dávala pozor. Táto svedkyňa zároveň súdu uviedla, že žalobkyňa to znášala ťažko, v tom čase sa jej zhoršil zdravotný stav. Uvedené skutkové tvrdenia produkované žalovaným o osobe žalobkyne sú o to závažnejšími, že sa dostali jednak k priamym nadriadeným žalobkyne, ale aj ku zamestnancom vo vzťahu ku ktorým bola v pozícii vedúceho zamestnanca a ktorí skrz týchto tvrdení žalovaného začali posudzovať osobnosť žalobkyne, navyše, sa to dostalo ku kolegom aj z úplne iných oddelení. Súd tak pri hodnotení zásahu do osobnostných práv žalobkyne dospel k záveru, že skutkové tvrdenia produkované žalovaným boli tak závažné, že boli objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti alebo dôstojnosti v očiach ostatných fyzických osôb, a teda pôsobiť difamačne, keď súd má za to, že pri rozširovaní takých tvrdení voči svojej osobe by sa aj akákoľvek iná osoba ako žalobkyňa, cítila nepríjemne, ponížená a zahanbená. Súd tak dospel k záveru, že skutkovými tvrdeniami žalovaného bola znížená dôstojnosť žalobkyne a jej vážnosť v spoločnosti, v pracovnom prostredí v ktorom človek trávi väčšinu svojho času z dňa, čo sa prejavilo i jej subjektívnymi negatívnymi pocitmi v podobe zahanbenia. Žalovaný pritom nepreukázal žiadnym spôsobom, že by takéto jeho zásahy do osobnosti žalobkyne boli akokoľvek oprávnenými, keď hoci v konaní tvrdil pravdivosť svojich skutkových tvrdení, tieto sa mu nepodarilo preukázať, pričom dôkazné bremeno v tomto prípade (ohľadne pravdivosti ním produkovaných skutkových tvrdení rozširovaných o žalobkyni), bolo na jeho strane.

24. Súd za dôležité považuje uviesť, že výroky žalovaného v emaile zo dňa 20.02.2024 o 11:24 hod. v znení:... ,,Okrem toho si malá, tlstá a škaredá, tým pádom zakomplexovaná a zamindrakovaná...," hraničia s body shamingom, ktorý predstavuje formu ponižovania, kritiky alebo urážania jednotlivca kvôli jeho telesnému vzhľadu. Tieto výroky prezentované žalovaným vo vzťahu k žalobkyni sa jej dotkli a zasiahli do jej osobnej integrity aj ako ženy. V slušnej spoločnosti medzi ľuďmi sú takéto výroky pre súd neprípustné, nie je ich možné ospravedlniť a je potrebné poskytnúť dotknutej osobe ochranu. Súd zdôrazňuje, že za takéto svoje správanie a výroky prezentované žalovaným v rámci pracovnej oblasti, musí niesť žalovaný zodpovednosť. Žalovaný sa vyjadroval prostredníctvom mailovej komunikácie spôsobom, ktorý výrazne prekročil, podľa názoru súdu rámec primeranej profesionálnej a slušnej komunikácie podriadeného zamestnanca. Žalovaný v elektronickej komunikácii adresovanej žalobkyni spochybnil jej profesijné schopnosti, dôstojnosť, osobnú integritu žalobkyne. Mail zo dňa 20.02.2024 je plný osobných útokov, obvinení z nekompetentnosti, kritiky vzhľadu a vyjadrení plných hnevu vo vzťahu k osobe žalobkyne. Tento mail zjavne prekročil rámec primeranej a profesionálnej komunikácie, ktorá v štátnej službe je podľa názoru súdu, ako aj v slušnej spoločnosti neprípustná. Ľudská dôstojnosť a česť predstavuje najvyššiu hodnotu stojacu v základe celého Slovenského právneho poriadku. Tým sa ľudská dôstojnosť stáva objektívne ústavnou kategóriou a pôsobí vo vzťahu k ostatným inak nehierarchicky usporiadaným základným právam ako hodnota nadradená. Žalovaný svojim mailom znevážil žalobkyňu v očiach priamych nadriadených, ale aj podriadených zamestnancov. Táto mailová komunikácia sa dostala aj na iné úrady, k zamestnancom iných oddelení, a teda k širšej verejnosti, čím poškodil jej česť, ako aj dôstojnosť. Pokiaľ ide o psychické utrpenie, ktoré opísali svedkyne, to súdu nebolo preukázané, aby utrpel zdravotný stav, respektíve psychika žalobkyne. K tomu je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa na preukázanie týchto tvrdení ani netrvala na svojom výsluchu, ani súdu inými dôkazmi nepreukázala pravdivosť tohto tvrdenia.

25. Akékoľvek tvrdenia žalovaného vo vzťahu k osobe žalobkyne, že ho ponižovala, ubližovala mu v rámci pracovnoprávnych vzťahov spolu so svedkom H., zostali v spore len v rovine jeho hypotetických tvrdení a súdu vôbec neboli preukázané. Emailová komunikácia medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorá tvorí súčasť súdneho spisu, uvedené tvrdenia žalovaného nepreukázala. Žalobkyňa bola v pozícii priameho nadriadeného zamestnanca vo vzťahu k žalovanému, v tomto prípade sa vyjadrovala k obsahu pracovnej náplne žalovaného a hodnotila jeho prístup k práci. V tejto komunikácii súd nevzhliadol nič, čo by malo byť preukázané tvrdeniami žalovaného. Navyše, je potrebné zdôrazniť, že žalovaný, ak bol toho názoru, že konaním žalobkyne a vypočutého svedka H. došlo k zásahu do jeho práv, mal rovnako možnosť využiť prostriedky, ktoré mu právny prostriedok umožňuje. Argumentácia žalovaného o vykonaných šetreniach na Úrade pre verejné obstarávanie, ktoré prezentoval na pojednávaní súdu dňa 23.06.2025 zástupcami Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a Slovenskej informačnej služby, bola pre toto konanie právne irelevantná, rovnako ako aj jeho argumentácia o motívoch žalobkyne pre podanie tejto žaloby. Obdobne, ak by sa mal súd vyjadriť k argumentácii žalovaného o nedoručení mu písomnosti zo strany súdu, tá zostala nepreukázaná, navyše, išlo len o úpravu žalobného petitu v časti adresátov emailu, od samotného počiatku vedenia tohto sporu žalobkyňa žiadala jednak písomné ospravedlnenie a jednak nemajetkovú ujmu, čo žalovanému bolo zrejmé. Žalobkyňa v úprave žalobného petitu upravila len okruh subjektov, ktorým žalovaný má zaslať písomné ospravedlnenie. V tomto kontexte bola aj nedôvodná žiadosť žalovaného o odročenie pojednávania, z dôvodu jeho písomného vyjadrenia, nakoľko súd je tohto názoru, že nielen od samotného vedenia tohto súdneho sporu, t.j. od 27.05.2024, ale aj od posledného pojednávania konaného dňa 07.05.2025, súd uvádza bol na to dostatočný časový priestor. Preto súd túto žiadosť o odročenie pojednávania vnímal ako obštrukčnú, s cieľom oddialiť rozhodnutie vo veci samej, ktoré by bolo v rozpore s požiadavkou konania súdu bez zbytočných prieťahov a tejto žiadosti žalovaného nevyhovel.

26. V rámci svojich úvah, súd vychádzal z toho, že emailom zo dňa 20.02.2024 o 11:24 hod. žalovaný zasiahol do osobnosti žalobkyne a to do jej dôstojnosti a cti. Žalobkyňa sa domáhala ako satisfakcie za zásah do jej osobnosti ospravedlnenia od žalovaného, ktorú satisfakciu súd považuje za jednoznačne primeranú zásahu do jej osobnosti, a súd tak tomuto jej žalobnému petitu v celom rozsahu v súlade s § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyhovel a uložil žalovanému zaslať ospravedlňujúci email osobám uvedeným vo výroku rozsudku, do ktorých dispozičnej sféry sa dostal znevažujúci email žalovaného a list adresovaný žalobkyni, keďže tá podľa jej tvrdení už na úrade nepracuje a jej pracovný pomer má byť ukončený ku dňu 30.06.2025.

27. Na vznik občianskoprávnej zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené zákonné predpoklady, ktoré súd v tomto spore mal za preukázané. Týmto predpokladom bola existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení, či ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, neoprávnenosť tohto zásahu a existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom a jeho neoprávnenosťou. Tieto predpoklady mal súd splnené súčasne. Základnou podmienkou v zmysle uvedeného je, aby došlo k zásahu do osobnej sféry fyzickej osoby. Ďalšou podmienkou je neoprávnenosť zásahu. Neoprávneným zásahom môže byť zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Bezvýznamnou je skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia alebo či išlo iba o nedbanlivé preberanie poznatkov a ich rozširovanie. Ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka poskytuje občianskoprávnu ochranu len v prípadoch závažnejšieho porušenia alebo ohrozenia integrity fyzickej osoby. Peňažné zadosťučinenie prichádza do úvahy iba vtedy, ak vzniknutú ujmu nie je možné zmierniť prostredníctvom žiadnej formy morálneho zadosťučinenia. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy podľa ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí mať súd preukázané, že sú tu okolnosti dokladujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to z hľadiska intenzity trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na postavenie žalobcu v rodine a spoločnosti. V tomto smere súdna prax zakotvila pravidlá pre priznávanie nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti treba vychádzať predovšetkým z takzvaného testu proporcionality v zmysle bodu 38 Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 152/08. Tento test proporcionality vyžaduje, aby každý úkon, ktorý by mohol byť potenciálne kvalifikovaný ako akt spôsobilý zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti, musí byť posúdený podľa toho, kto tento úkon urobil, o kom sa vyjadril, čo tvrdil, kde a na akej platforme, kedy a ako tieto tvrdenia podal. Konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd treba riešiť prostredníctvom zásady spravodlivej rovnováhy (plénum Ústavného súdu 22/06, plénum Ústavného súdu 6/04 a III.ÚS 36/07). Žalobkyňa síce upravila svoj žalobný petit, ktorého úpravu súd pripustil, avšak v pôvodnej žalobe zo dňa 27.05.2024 žiadala, aby súd uložil povinnosť žalovanému upustiť od protiprávneho konania. Po vyjadrení predbežného právneho názoru súdu na súdom nariadenom pojednávaní, žalobkyňa nepristúpila k späťvzatiu tohto žalobného petitu. S poukazom na to, že žalovaný už na Úrade pre verejné obstarávanie nepracuje, navyše, nebolo preukázané, aby sa dopúšťal protiprávneho konania vo vzťahu k žalobkyni v súčasnosti, bolo potrebné tento žalobný petit v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť. Pokiaľ ide o ostatné maily žalovaného adresované žalobkyni, tie súd hodnotí ako hodnotiace úsudky žalovaného, ktoré je možné považovať za subjektívny citovo zafarbený prejav vôle hodnotiteľa žalovaného a bolo ich možné považovať predovšetkým za primerané a vecné. Okrem toho odborná literatúra uvádza, že v prípade, ak existovali pochybnosti o tom, či sa jednalo o hodnotiaci úsudok alebo skutkové tvrdenie, je nevyhnutné vždy vychádzať z toho, či takéto chovanie by bolo spôsobilé objektívne privodiť ujmu inému.

28. V Uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/137/2008, najvyšší súd vyjadril názor, že náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch môže súd podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne. Zákon tu stanovuje jedinú podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá je splnená vtedy, keď sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce. Pokiaľ sa v ďalšom texte tohto ustanovenia uvádzajú slová „najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti“, ide iba o príklad následku neoprávneného
zásahu, v ktorom je táto podmienka splnená. Dôsledkom každého neoprávneného zásahu do práv chránených ustanovením § 11 OZ je určitá ujma. Pokiaľ dôjde k neoprávnenému zásahu do práva na česť a dôstojnosť, má zásah závažné dôsledky vtedy, keď ním bola v značnej miere znížená dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti (pozri znenie § 13 ods. 2 OZ). Aj v prípade niektorého zásahu do práva na súkromie alebo do práva na podobizne alebo do práva na ochranu mena môže nastať ten istý dôsledok (zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere); tento negatívny – difamačný následok ale nie je jediným právne akceptovateľným prejavom (jedinou právne relevantnou formou prejavu) závažnosti ujmy spôsobenej fyzickej osobe na týchto chránených právach.
29. Súd bol toho názoru, že v tomto prípade morálne zadosťučinenie v podobe ospravedlnenia sa žalovaného nie je postačujúcim, a preto priznal žalobkyni aj nemajetkovú ujmu vo výške 1.500 eur. V prevyšujúcej časti nad priznanú sumu jej žalobný návrh ako nedôvodný zamietol. Pri priznaní tejto sumy vychádzal z výpovede svedkov, ktorí uviedli, že email žalovaného sa dostal do ich dispozičnej

sféry, bol adresovaný podriadeným ako aj nadriadeným zamestnancom žalobkyne, navyše sa dostal ku kolegom aj z iných oddelení, ktorí si na základe uvedeného mohli vytvoriť negatívny úsudok o osobe žalobkyne. Súd mal za to, že takto priznaná suma pre žalobkyňu je postačujúcou, nakoľko tento inštitút súd zdôrazňuje, nemá viesť k bezdôvodného obohacovaniu sa na úkor druhej sporovej strany a tiež nemá mať pre druhú stranu likvidačné účinky. Súd ju určil na základe vlastnej úvahy po vykonanom dokazovaní a je toho názoru, že pre priznanie vyššej sumy neboli splnené podmienky.
30. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 C.s.p. vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 C.s.p. dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 C.s.p. zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výška aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.
V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.